

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenmisi nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 184.

V Ljubljani, v soboto 14. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Glasovi o češko-nemški spravi.

Naglašali smo že opetovano, in to uči avstrijska politična zgodovina zadnjih 30 let, da je ključ spravi med avstrijskimi narodi na Češkem. Tu se bje že desetletja med Čehi in Nemci boj na življenje in smrt. Žilavi, ustrajni, napredni češki narod hoče in mora biti enakoveljaven v domači deželi in državi z nemškim narodom, kateri iz raznih vzrokov še vedno uživa prednost pred vsemi ostalimi, dasi je v veliki manjšini. Čehi se morejo ponašati pred svetom s svojo zgodovino, svojim umom in svojo dlanjo, odtod njihova neizperna moč, samozavest in veljava v koncertu avstrijske narodne godbe, rekše: narodnega prepira za enakopravnost in narodno avtonomijo.

A ravno v češki kraljevini se je vsenemški, prusaški duh najintenzivneje, najgloblje zajel v najnižje slojeve nemškega prebivalstva, „furor teutonicus“ je ravno v teh pokrajinah rodil skrajni šovinizem in brezstidno sovraštvo do nenemških narodov. Tu vlada sedaj čestilec Bismarckov, brezozirni in častiželjni Velikonemec Schönerer s svojimi pomagati.

In v ta vrtilnec političnih in narodnostnih bojev ulivajo avstrijske vlade pomirjevalnega olja, a razburkani valovi mečejo je na klečeti in peščene obali, koder usuševa in izpárja — v zrak. Grof Badeni išče na levi in desni zveze, da bi pričel sukati nit do končne sprave, a umikajo se mu na obeh straneh, kakor nezaupljive postavi vabljeni vodi v deroči reki. Vrgel je trnek med trumo, toda v hipcu se vse razprši v skrita zavetja, odkoder le radovedni strazarji od strani opazujejo nevarno železno ost.

Vlada je s svojimi novimi predlogami glede jezika pri avtonomnih uradih, novega volilnega reda, šol za manjšine itd. zadela pri Čehih in Nemcih na odločen upor. Nemško nacionalni listi odklanjajo

vsak kompromis z vlado in Čehi, kajti njihova stranka živi le od boja. Schönerer pa s svojimi trabanti stoji z ognjenim mečem nad nemškimi liberalci, ki se morajo klanjati njegovi mogočni besedi ter odbijati spravo. „Bohemia“, glasilo praških kazinotov, piše: „Nemci sploh ne prično nobenih razgovorov o spravi, dokler sta v veljavi jezikovni naredbi. „Status quo ante“, to je klic vsega nemštva na Češkem, narod sam je izdal ta bojni klic, premagal je vse razlike strank ter se združil v jedno nepremagljivo falango“. Še fakcijskeje piše neki nemški zaupnik v „N. W. Tgbl.-u“: „Danes se ne gre samo za jezikovni naredbi, temveč za skupno politično veljavo nemškega naroda v Avstriji. To vprašanje ni več omejeno na češko kraljevino, temveč je skupna zadeva vsega nemškega naroda. To vprašanje se mora rešiti v državnem zboru. Zavedamo se velike resnosti sedanjega položaja, toda zavedamo se tudi zgodovinskega pomena svojega naroda“. Torej nemškim liberalcem krmilo v roke, in mirna Bosna!

Bolj prijenljiva je „N. Fr. Pr.“, katera je rala vladne predloge do kosti, konečno pa le dostavila, da Nemci ne smejo svojeglavnosti tirati do skrajnosti. Liberalno glasilo, katero je brezozirno do zadnjega časa napadalo grofa Badenija, naredi mu sramožljiv poklon. „Nemški narod ni intransigenten ter ne dela justament-politike. Od drugega meščanskega ministerstva so ga poučile vse vlade, da od nobene ministerske premembe nima dobička; vsejedno mu je, s katero vlado se mora boriti za svoj narodni obstanek. Ako se mu ponuja pravičnost, vsprejme jo, od kogar koli, četudi od vlade, ki ga je ravno pahnila v veliko nesrečo“. — Kaj pomenja ta nenavadna spreobrnitev? Ali morda slutí dunajska židinja, kaj se utegne zgoditi, če nemška obstrukcija strmoglaví grofa Badenija? Ali morda še ob času zavira nemški voz, ki drči pod pot? Kaj pa poreče generalisimus,

Jurij Schönerer, ki je javno zapretil, da izobči vsacega izdajalca nemške stvari?

Po vsem tem vladi ne preostaja drugega, kakor da pokaže nemškim kričačem odločno čelo. Schönerer in tovariši še niso mandatarji vsega nemškega naroda, še so nemški možje, ki si ne maše ušes z bombažem. Polovičarstvo je bilo že odveč. Vlada naj dokaže prusakom, da so v Avstriji, koder živé tudi nenemški narodi, ki imajo do države iste dolžnosti, a zahtevajo tudi iste pravice.

Bodoča finančna nagodba.

Iz Zagreba, 4. avgusta.

Omenil sem že ob kratkem pred nedavnim važnega spisa iz peresa učenega vseučilišnega profesorja dr. Vrbanića, ki si je dal truda, da razjasni naš finančni odnošaj nasproti Ogerskeji. Znano je le predobro, kako Mažari leto za letom pri proračunskih izkazih ponavljajo nedokazano trditev, češ, da oni vzdržujejo Hrvatsko in da jej zato Hrvati morajo biti le hvaležni. Srce je bolelo vsakega domoljuba, ko je moral poslušati taka sramotilna očitanja, a ni si mogel pomoči, da jih temeljito zavrne, kajti Mažari so znali s svojimi računi tako zaslepiti občinstvo, da jim je verjelo, in to tem bolj, ker tudi hrvatska mažaronska vlada proti tem trditvam ni nikdar nič odgovarjala, kakor da je vse resnično in pravično, kar so povedali v Budimpešti premeteni in zviti naši prijatelji in zavezniki (!). Pri proračunskih razpravah je vladna večina molčala na vsa poročila finančnega poročevalca ter predložene račune brez vsakega obotavljanja odobravala. Ni si dal od te gospóde, ki se sicer za poslanska mesta v saboru trgajo, nobeden toliko truda, da bi bil omenjene račune proučil. S tem bi se bil vladi morda le zameril ter sam sebi škodil.

Sicer pa moremo tudi lahko reči, da ni od vseh

LISTEK

Hic niger est.

Jedno izmed največjih hudodelstev je dandanes, ako si „klerikalec“. Ni treba, da si izmed tistih groznih „črnuhov“, prav zadosti je, da po gostilnah in shodih ne bješ ob mize ter ne zabavljaš „črni gardi“ in „maziljencem“. Gotovo se bode, osobito ako si lajik, kmalu jela širiti o tebi grozna novica, da si „črn“.

Ceprav se nisi nikdar vtikal v politiko, nikdar se kazal v javnosti, bodo kmalu razni listi in lističi, ki jedino le od take hrane živijo, pečali se s tvojo osebo nad in pod črto in v pikantnih dnevnih novicah. Poznat boš postal po vsej Sloveniji, da še celó po dunajskih kavarnah govorili bojo o tebi.

Ako si se kot dijak pečal samo s knjigami in nisi zahajal v družbo, pisali in govorili bodo o tebi, da si že v mladosti bil potuhnen hinavec. Ako si pa bil včasih vesel v veseli družbi, reklo se bode: „Ta je sedaj klerikalec?! Svoje dni je bil najhujši krokar.“ Vesel moraš biti, ako ti ne pridenejo primka „krokaron“.

Tudi osebni napadi vlečejo se kakor rudeča nit po vseh naših liberalnih časnikih. Sedaj je ta nit

malo debelejša, sedaj malo tanjša, vedno ista nit, samo druga številka.

Tako pripoveduje v četrtkovem podlistku „Slovenskega Naroda“ neki Kontoveljec, kako je v dijaških letih „krokal“ s tovarišem, „ki pa je dandanes korifeja med konservativci“. Grozno!

„Herrlich, etwas dunkel zwar, — Aber's klinget recht wunderbar“ v ušesih vsacega liberalca.

Kako globoko in od srca oddahne se liberalni bralec, ko čita zjutraj pri kavi in smodki svoj „Narod“. „Taki-le so ti klerikalci. Torej ta njihova korifeja je bil svoje dni krokar. Strašno! To je dobro, da nisem v njihovi družbi! Človek bi se res omažeževal. Taki hudodelci, in ti nas hočejo učiti, kako in kaj?! Šolo hočejo dobiti v svoje roke te črne duše, kaj bo pa z našo deco, ako jo bodo poučevali taki značaji? Krokar! Saj ga človek rad popije nekaj polliterčkov in gre potem rad včasih še v kavarno, da spravi z nekaterimi črnimi kavami svoj duh zopet v ravnotežje, toda mi nismo klerikalci! Pri teh črnuhih pa namen posvečuje sredstva in, ako pijó črno kavo, delajo to le iz namena, da jim postane duh še bolj črn...“

Mi lahko možu povemo še čisto drugo skrivnost o dotični konservativni korifeji. Ta je svoje dni celo pušil smodke! Res!

„Solnce! . . . Solnce!“

Spisal Ivan Grádar.

Ob jasnih dnevih, kadar je gorelo razbeljeno nebo v bleščečih, trepetajočih solčnih žarkih, izprehajal se je stari, slepi Kristof po veliki cesti. Kdor ga je srečal, zaklical mu je že od daleč: „Hoj, Kristof! Solnce, — solnce!“ — „Ali ga vidite, sosed? Ali ga vidite? . . . Kakšno je, sosed?“

In Kristof je vzdihnil, vzravnal svojo koščeno, dolgo, v zakrpan plašč ogrneno postavo ter obračal svoje bele, mrtve oči proti nebu. Čez prsa se mu je valila dolga, siva brada in mu zakrivala polovico obraza, rmenega in sesušenega, prepreženega z neštevilnimi drobnimi gubami. Kadar mu je sijalo solnce na lica, razlit je bil po njih otroško-nedolžen, hrepeneč in žalosten izraz. Sedel je po celo uro na obcestnem kamnu z odkrito glavo in prekrižanimi rokami. Poleg njega v travi pa se je igrala hčerka njegovega netjaka, lovila metulje, ki so frfotali s svojimi prašnimi krileci nad dedovo glavo, ali dražila mravlje, plezajoče in prevračajoče se po visokih bilkah.

„Manica, pripoveduj mi o Belizarju!“

In Manica je pričela znova in vedno znova deklamirati staro pripovedko o oslepelem, nesrečnem vojvodi, ki se je zjokal od radosti, ko je čul, da

mažaronskih poslancev nobeden sposoben, da prouči tako važno vprašanje, kakor bi trebalo. Nekoliko-krat se je lotil tega posla poslanec dr. Frank ter je v obširnih svojih govorih razpravljal o naših finan-
cah; vendar vse njegove preiskave niso temeljile na pravej podlagi in niso bile sistematično sestavljene, kakor je to trebalo. Sem ter tje so bile tudi malo pretirane. Vendar pa si je ta poslanec stekel v tem vprašanju dosti zaslug ter je s svojimi dokazi o ne-resničnosti mažarskih trditev gledé naše pasivnosti omajal popolno zaupanje v viteštvo mažarskega na-šega zaveznika celo pri nekih članih mažaronske stranke.

Vse to seveda ni nič pomagalo, da se naš finančni odnošaj nasproti Ogerski spremeni, kajti ko bi to sabor tudi želel, ne bi hotela tej želji zado-voljiti vlada. In tako se je tudi proračun za letošnje leto, kakor tudi obračuni za predprošlo leto sprejel brez vsake opazke, češ, da je vse v redu, kar pride iz mažarskih rok.

Med tem se je pa vsled zadnjih volitev situ-a-cija deloma spremenila. Opozicija je zdaj v saboru jače zastopana ter bode mogla v mnogih stvareh tudi odločevati. Med drugimi vprašanji, ki pridejo v saboru na vrsto, bode brez dvoma najvažnejša fi-nančna nagodba, ki se ima skleniti iznova med Ogersko in Hrvatsko. Do zdaj se je ta nagodba skle-pala skoraj tako, kakor so hoteli Mažari, zagadelj je pa tudi Hrvatska finančijelno propadla, a vrh tega jej je Mažar še očital, da jo on vzdržuje. Vsi pravi rodoljubi, katerim je stalo še kaj do časti svo-jega naroda, so želeli, da se to vprašanje vsestransko razjasni in razbistri. Ta želja je bila tem bolj opravičena, ker vladna stranka o tem vprašanju niti be-sedice ne zine, niti njeni časopisi kaj o tem pišejo. Seveda vsi čakajo, kaj poreče o tem njih vodja. Domoljubna stranka pa nima vanj niti v njegove privržence nobenega zaupanja, saj so pokazali s svo-jim dosedanjim delovanjem, da nimajo za Hrvatsko srca. Da bode hrvatski narod v tem vprašanju temeljito poučen, napisal je vseučiliščni profesor dr. Fran Vrbanič obsežno razpravo, v kateri je poka-zal, kako je nastala finančna nagodba med Ogersko in Hrvatsko leta 1868 in kako se je kasneje obna-vljala. Dokazal pa je v tej razpravi vse po uradnih spisih in saborskih zapisnikih, da je ves način za-računavanja naših dohodkov za prinos zajedniških stroškov krivičen, ker je osnovan na čisto drugem temelju, nego nagodba med Ogersko in Avstrijo. Mažari se pri sklepanju nagodbe niso hoteli ozirati na pogodbo, kakor so jo oni sklenili z Avstrijo, nego so zahtevali od Hrvatske toliko od njenih dohodkov za zajedniške zadeve, da ne bi bilo ostalo za njene avtonomne poslove niti jeden milijon, in vendar je potrebovala takrat čez dva milijona.

Ključ, po katerem so namreč računali prinos za zajedniške posle, je bil previsok in krivičen. Ali Mažari ravno v tem niso hoteli popustiti, nego so Hrvatom prav lokavo zagotovili, da oni dobe za svoje avtonomne zadeve svoj potreben dohodek, če ga tudi oni plačajo. Od tod ono krivično oponašanje, da oni

vzdržujejo Hrvatsko. Druga velika krivica pa je to, da mora Hrvatska doprinesati od svojih dohodkov tudi za take stroške, ki se tičejo le Ogerske, po-sebno obresti za dolgove, katere delajo Mažari le za svoja podjetja. Vse to je razložil prof. dr. Vrbanič jasno in poljudno, da more razpravo tudi pripro-st človek razumeti. Ta razprava je hud udarec za vla-dino stranko, a kako je temeljito pisana in v njej vse resnično pojasnjeno, je najbolji dokaz to, da je do zdaj ni omenil nobeden mažaronski list. Pobiti se ne da v njej nič, pa rajši molče, nego da se še bolj osramote.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. avgusta.

Tschernigg contra Einspieler. Minulo nedeljo je priredilo nemško-nacijonalno društvo za Koroško v nekem kraju pri osijaškem jezeru volilski shod, na katerem je poročal kmečki zastopnik posl. Tschernigg o delovanju državnega zbora, toda v resnici je pa mlatil po klerikalni in slovanski stranki. Mož se je najpreje drznil zbranim volilem izjaviti, da bi brez dovoljenja klerikalne stranke ne bilo no-beno ministerstvo si upalo izdati jezikovnih naredeb, ker bi sicer ne bilo našlo nikake večine v parla-mentu za svoje delovanje. Kako lažnjiva in neu-mestna je ta trditev, ve pač vsak, ki se količkej peča s politiko. Potem se je pa na njegov nasvet vsprejela nastopna resolucija: Zbrani državnozborni volilci kmečke skupine izražajo svoje ogorčenje nad nad tem, da je klerikalna stranka, in posebno kne-zoškofov list „Kärnt. Zeitg.“, kakor tudi „Landbote“ usilil nemškim volilem slovensko-narodnega stran-karja, kanonika Einspielerja, ki se je zvezal s kranj-skimi slovenskimi agitatorji, da bi zanesel narodni prepir tudi na Koroško. Kanonik Einspieler sploh ni prav nič poučen o potrebah kmetskega stanu in torej ne more biti njegov pravi zastopnik.“ — Na take ostudne in lažnjive napade pač ni vredno ni-komur odgovarjati, kajti obsojajo se dovolj sami. Mož je kajpak samo zato tako umazano udrihal po koroškem prvoboritelju, da bi opral pred svetom svojo nedelavnost in teptal v prah velike zasluge Einspielerjeve. Jedno dobro pa je doseženo s tem shodom; čim bolj namreč udrihajo naši nasprotniki po naših možeh, tem bolj so priljubljeni pri našem zavednem narodu in tega gotovo ni prezirati.

Južno-tirolsko vprašanje. Odkar je vlada odločno odklonila zahteve italijanskih državnih po-slancev glede avtonomije laških Tirol in jim jasno pokazala, da se nikakor ne more ustreči njihovi pre-drzni želji, se je vprizarjala po vseh kotih in krajih velika gonja proti Badenijevi vladi. Nasproti temu je objavil te dni „Fremdenblatt“ neko pojasnilo o tem vprašanju, ki ima namen svetlo dokazati, da je mnogo pametnejše, ako si laška iredenta izbije iz glave južno-tirolsko avtonomijo. Ta uradni list toraj piše: Zanikujoči odgovor vlade v tej zadevi je naj-brže neprijetno iznenadil marsikakega pristaša samo-stojnih laških Tirol, toda kdor pa trezno presoja to

vprašanje, je zadovoljen z odgovorom. Pred vsem so tu državne koristi, na katere se treba ozirati in ki nikakor ne dovoljujejo, da bi se v smislu zahtev ita-lijanskih poslancev spremenila deželna ustava. Res je sicer, da je nekaj razlike mej italijanskim in nem-škim deželnim delom, toda geografična lega, živino-reja, poljedelstvo, vinarstvo in rudarstvo zahtevajo celokupnost obeh delov. Ravno navedeni varoki so toraj mnogo tehtnejši, kakor vsi nasprotni, in bi moral toraj vsak trezen deželan, ne glede na dr-žavne koristi, že samo vsled notranjih gospodarskih razmer protiviti se strogi ločitvi obeh deželnih delov. Samo radi razlike v narodnem oziru pa pač ne kaže storiti tako odločilnega koraka. Konečno se laški očetje še opominjajo na jedinstvo v vsakem posebno pa gospodarskem oziru, ter se jim dokazuje, da ni prav nikake potrebe ločiti se od nemških sodeže-lanov. Iredentovska gospoda gotovo ne bo z vese-ljem vsprejela tega opomina.

Banffyjeva vlada ima vedno smolo, kadar hoče izvesti kaj izvanrednega in s tem svetu poka-zati, da je ona in njena stranka vsemogočna na Ma-žarskem. Kakor znano, pripravil je Banffy vse po-trebno, da uvede v zbornici kloturo, toda v zadnjem trenptku je uvidel na svojo veliko žalost, da s ta-kim izvanrednim sredstvom ne sme krotiti opozicije. Treba je bilo torej nastopiti pot kompromisa ter ukloniti svojo ponosno glavo. Privoliti je moral v preosnovo volilnega zakona in sodnijsko preiskavo pri dvomljivih volitvah. Ta udarec je pa zelo hud in morda je le jedini Banffy v Avstriji, ki vsaj na-videzno hladnokrvno prenaša to sramoto. Neki bu-dimpeštanski list piše o tej stvari nastopno: Banffy-jev kabinet ne more biti posebno vesel, da se je vsprejel popravljeni § 16. s celim procesnim redom in da so se državni poslanci po nekaterih dognanih malenkostih podali na počitnice. Zadnji meseci so pokazali, da je to ministerstvo vkljub veliki večini, ki si jo je pridobilo povodom zadnjih volitev z ne posebno lepimi sredstvi, nesposobno za nadaljno vod-stvo državnega krmila. Te svoje slabosti pa si je vlada sama tako svesta, da si je že pred kompro-misom izprosila budgetni in pogodbeni provizorij, v kar je seveda opozicija rada dovolila, ker je to je-dino sredstvo, s katerim se onemogoči Banffyju po-višanje kvote in se že naprej določi življenska doba njegovega kabineta. Zaman bi iskali minist-erstvo, ki bi bilo voljno skleniti tako poniževalen kom-promis, kajti s tem je Banffy sam dokazal, da mu je brez sodelovanja opozicije nemogoče izvršiti kako večje delo, akoravno mu stoji ob strani mogočna večina.

Avstrija in Bolgarija. Včeraj je ostavil avstro-ogerski glavni konzul in diplomatični agent baron Call bolgarsko glavno mesto ter se podal na Dunaj na začasni dopust. Diplomatske razmere mej našo monarhijo in Bolgarijo so torej začasno pre-trgane. Kako dolgo traja tako stanje, se ne ve, go-tovo pa tako dolgo, dokler bolgarski ministerski pred-sednik Stoilov ne bode milostno preklical znanih razžaljljivih besedij. Korak avstrijske vlade se splošno

sije solnce nad zlatimi strehami carigrajskimi. Go-vorila je z visokim, tenkim glaskom, hitro in jed-nakomerno, kakor bi čitala prisiljena iz dolgočasne, nerazumljive knjige.

„Ali je solnce visoko nad mano, Manica?“

„Oj, kako visoko!“

„In lepo?“

„Svetlo in vroče, da ne morem gledati vanj...“

Kaj niste nikdar videli solnce, strijček?“

„Da bi ga videl, Manica!“

Ko je zazvonilo na fari poldan, vračala sta se proti domu. Pri hoji je sključil telo v dve gubi in omahoval z nogami, kakor bi iskal mesta, kamor bi varneje stopil. Stanoval je pri svojem netjaku prav na koncu vasi ob veliki cesti, v majhni, od nekdanjega požara zažrteni koči. Ob mrzlem, dežev-nem vremenu je sedel doma za pečjo in poslušal muhe, ki so brenčale krog njega in ga ščegetale po brkih in obrazu, ali pa se je igral z Manico in jo božal po mehkih, žametnih laseh. O zimskih več-rih je igral netjak, Tomažetov delavec na harmo-niko.

Krištofu je sijal obraz od radosti in blaženstva, kakor o krasnem poletnem jutru, ko se je obračal proti vzhajajočemu solncu. Zdelo se mu je, da ga obkrožavajo glasovi vedno tesneje in tesneje, da ga božajo in objemajo, da mu prihajajo v dušo in sree, mehko in sladko, — da ga dvigajo na lahke peroti

in odnašajo seboj daleč v neimerno daljavo, daleč, — do solncea...

Casih se je odpravil v vas k Bučarju. Tam so sedeli v kotu prodajalne krog široke mize: plešasti Grogar s svojim belim, okroglim obrazom in črnimi nohti na prstih, — glasni in vedno razjarjeni Pri-mož, ki ni mogel nikdar vstati izza mize, da bi prej parkrat krepko ne udaril po nji, — bromi Ko-privce z jokávimimi očmi in rudečim, na vse strani zavihanim nosom, — in še dva ali trije drugi ča-stilci taroka in Bučarjevega brinjevca. Krištof je sedel molče med njimi in se oglašil samo takrat, kadar je pričel Koprivec razlagati svojo „smešno, neumno, brezbožno“ naziranje o solncu.

„Da, Krištof, tako je in nič drugače! Solnce je samo mehka, goreča kepa in družega nič... — Kakšna posebna reč sploh mislite Vi, da je solnce?“

Tu je ravno tičalo! Krištof ni vedel odgovora. Čutil je solnce na svojem obrazu in po vsem telesu na dnu srcá, kadar se je izprehajal ob vročem dnevu, — čutil ga je v glasovih harmonike, kakó mu je opajalo dušo s svojimi žarki in ga vleкло k sebi z mogočno silo, — čutil ga je, kadar je božal Manico po drobnem obrazku in se mu je razlivalo po žilah nekaj takó sladkega, veselega, ljubeznivega... In, prosim vas, samó goreča kepa... Sveti po-mochnik!

Kadar so se žganjarji razšli, sedla je Bučarjeva Nina za mizo, pela in igrala na citre. In Krištof se je gladil po bradi in gube na licih so mu tre-petale od sreče.

„Nina...! Le enkrat...!“

In Nina je zapela z žalostnim, drhtečim glaskom:

„Le enkrat bi videl, kak' solnce gor' grè...“

* * *

Mračilo se je. Skozi odprto okno se je videlo daleč po vsi vasi in še naprej čez zelene holme in s polji in travniki pokrite ravani. Prav v ozadju, kjer se je spajala zemlja z nébom, širil se je smre-kov gozd, kakor nejasna, svetlo-sinja, skoro prozorna megla. Nad njim pa se je topilo nebó v krvavo-ru-deči barvi in oblaček za oblačkom se je zgubljal v tej žareči, z zlatom namešani krvi.

V sobi pri Krištofovih je bilo vse skrivnostno tiho. Nihče si ni upal trdo stopati po ilovnatih tleh; kdor je imel opravka zunaj, hodil je po prstih, z glo-boko pripognenim životom in velikimi, nerodnimi koraki. V veži je bilo vse polno žensk in otrok, ki so šepetali in vzdihovali zdaj tišje, zdaj malo glas-neje, kakor bi šumelo listje po drevju.

Stari Krištof je umiral. Ležal je v kotu na po-stelji, popolnoma tak, kakoršen je bil, dokler se je še izprehajal v solncu po veliki cesti. Polovica nje-gove dolge, sive brade je bila skrita pod odejo, po-lovica pa se je v zmrušenih kodrih vila po rjuhi.

odobrava in časopisje v Nemčiji ne more dovolj prehlaliti zatajevanja in potrpežljivosti avstrijske vlade. S temi besedami je rečeno, da bi bila Nemčija vse strožje postopala proti bolgarski vladi. Avstrijska vlada pač ne more biti zadovoljna s pojasnili, kakoršna so se nahajala v „Agence Balcanique“, ker prvič ni nikjer povedano, da izhajajo od vladnih krogov, drugič pa še nista bila preklicana članka v „Miru“ in nekem drugem uradnem bolgarskem listu, katere sta pisala popolno v enakem smislu, kakor „Berliner Localanzeiger“. — Razmere se torej dotlej ne bodo zboljšale, dokler se Stojilovu ne bode zljubilo ukloniti svojega ponosnega tilnika in pripoznati, da je grešil. Sicer se pa meni, da dotlej ni več daleč.

Nemški cesar se je neki zelo zadovoljen vračal iz ruske prestolnice. Že napitnica, v kateri je ruski car odgovoril na pozdrav cesarja Viljema, je pokazala, da razmere mej obema državama niso tako napete, kakor bobnajo v svet nekateri zagriženci, ki pri vsaki priliki govore o panslavizmu. Posebno pristrano pa je bilo slovo. O političnih posledicah pišejo listi raznovrstne stvari in bode ta zadeva še dalje časa polnila njihove predale, vendar pa ni nihče poučen o resničnosti te ali one trditve. Najplivnejši ruski dnevniki naglašajo velik pomen obiska za notranji razvoj mirovni razmer mej Rusijo in Nemčijo, poleg tega pa tudi napovedujejo, da bo ta poset zelo blagodejno uplival na uravnavo zmedenih razmer v orijentu. Po našem mnenju je poslednja točka največje važnosti, kajti pomisliti treba, da sta se sošla dva velika nasprotnika v zadnji mirovne pogodbe mej Grki in Turčijo. Ako se je carju Nikolaju posrečilo, dokazati svojemu gostu, da je zahteva glede finančne kontrole preveč obteževalna za Grke, ki bi bili potem za dalje časa oropani malone vseh za obstoj potrebnih sredstev, potem se je v tem oziru storil važen korak.

Poziv.

Tekom zadnjih tednov je huda toča pobila razprostrane pokrajine po Dolenjskem ter polje, ki je obetalo najbogatejšo žetev, — skoro popolnoma uničila.

Posebno škodo je napravila toča v političnem okraju Kočevje po davčnih občinah Zamostec, Sodražica, Sušje, Vinice in Zapotok v njih popolnem obsegu, potem deloma po selskih občinah Dane, Jurjevica, Ribnica, Struge, Kočevje, Srednja Vas, Lienfeld, Črni Potok in Mozelj, v političnem okraju Črnomelj po selskih občinah Semič, Češnjavec, Drašče, Gradac, Podzemelj, Griblje in Adlešiči, v političnem okraju Krško po selskih občinah Št. Rupert, Mokronog, Škocjan, Sv. Križ, Dvor, Trebelno in Boštanj.

Škoda, ki jo je povzročila toča, se ceni na več tisoč goldinarjev in je tema občutljivejša, ker je v mnogih zgoraj navedenih davčnih, oziroma selskih občinah prva poletna žetev popolnoma uničena, in je zaradi poznega poletja in neugodnih podnebnih

Obraz je bil prav tako rumen in kakor hrastova skorja naguban, oči bele, brezizrazne, mrtve, kakor dve krogli iz mehkega apna. Med dolgimi prsti, sesušeni, da se je koža gubala krog njih, kakor krog lesenih tršćic, stiskal je poslačeno razpelo, po rokah pa se mu je vil molek z debelimi, črnimi jagodami.

Mana Kristofka, žena netjakova, je odmolila molitve za umirajoče. Poleg postelje je gorela sveča na majhni mizici; dolgi, svetlorumeni plamen je zdaj pa zdaj zasikal visoko kvišku, potem pa se zopet nagibal v stran in zamiral.

Kristof je ležal tiho in nepremično. Telo se mu je zdelo težko in nerodno, kakor bi ne bilo njegovo. Udje so viseli od njega, leno in mirno, kakor bi bile žile s svinčcem napolnjene... Ali vso dušo mu je osvojilo blaženo, sladko hrepenenje; pričakoval je nečesa vzvišenega, krasnega; a to pričakovanje mu ni bilo mučno: — čutil se je srečnega in svobodnega v tem sladkem nemiru...

Mana je skočila kvišku in stopila k postelji. Kristof je vzdignil glavo, da so mu srebrni lasje v dolgih kodrih padali na čelo; z levico se je naslanjal na vzglavje, tresočo desnico pa je stegnil od sebe. Gube na obrazu so v hipu izginile; lica so obledela v svetlem, blaženem razkošju...

„Solnce!... Solnce!“

Glava je omahnila nazaj in skozi tenka, polodprta ustna se je izvil poslednji vzdih.

razmer v prizadetih pokrajinah komaj pričakovati, da bi jesensko žito, ki bi se pa moralo šele sejati, količkaj obrodilo.

Še huje pa so prisadeti sadni vrti in vinogradi, ki so vsled toče tako poškodovani, da cela leta ne bodo ničesar donášali.

Prebivalstvo v teh pokrajinah trpi tedaj veliko stisko in revščino, in, ako izostane primerna pomoč, mu preti gospodarski pogin, deloma celo lakota.

Da se olajša velika beda, v katero je uima pahnila nesrečne prebivalce teh pokrajin, zato razpisujem nahiranje milih darov v gotovem denarju ali v prirodninah po vsi deželi ter sem prepričan, da ta poziv na dobrotvorno čuvstvo prebivalstva kranjskega, ki se kaže ob vsaki priliki, ne ostane brezvspešen.

Političnim okrajnim oblastvom je naročeno, vsprejemati darila, bodisi v gotovem denarju ali v prirodninah, ter jih izročati svojemu namenu.

Imena darovalcev se ob svojem času razglase v uradnem deželnem časopisu.

V Ljubljani, dne 11. avgusta 1897.

C. k. r. deželni predsednik:

Viktor baron Hein s. r.

Tedenski koledar.

Nedelja 15. avgusta: 10. pobinkošt. evang. O farizeju in cestinarju. Luk. 18. Vnebovzet. M. D (Vel. Šm.) Ponedeljek 16. avg.: Rok spoz. Torek 17. avg.: Emilija d. m. Sreda 18. avg.: Hijacint, Agapit m. m. Četrtek 19. avg.: Ludovik Tel. šk. Petek 20. avg.: Bernard op. Sobota 21. avg.: Ivana Frančiška. — Lunin spremen: Zadnji krajec 20. ob 9. u. 27 m. dopoldne. Solnce izide 20. ob 5. u. 11. m.; zaide ob 6. u. 55 m.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. avgusta.

(Volilski shod) bode v nedeljo dne 22. t. m. v Radečah pri Zidanem Mostu. Govorili bodo gg. poslanci: Dr. J. Susteršič o točki „Državni zbor in slovensko ljudstvo“, Fr. Povše o „Položaju slovenskega kmeta“, dr. J. Krek o „Položaju slovenskih delavskih stanov“, deželni poslanci za ta okraj, gg. dr. Fr. Papež, Fr. Košak in dr. Ig. Zitnik bodo poročali o delovanju dežel. zbora kranjskega. Shod se bode vršil ob lepem vremenu na travniku, sicer pa v prostorih g. Fr. Petriča.

(Slavnost na Triglavu.) Poroča se nam z Gorenjskega: Tikoma zraven planinske kočje na Kredarici je postavil neumorni naš župnik Aljaž majhno kapelico Matere Božje. Delo se je pričelo že lani in bi bilo tudi že lani dovršeno, da ni izredno zgodaj zapadli sneg delavcev pregnal iz teh višav. Pred tednom so bila zidarska dela dovršena in slovesno blagoslovljenje kapelice je bilo določeno na 12. dan avgusta. — Že dan poprej je odrinilo več potnikov skozi Kot čez Gube mimo Dežmanove kočje na Kredarico. Ker je bil dan jako lep, tedaj smo se napravili po kratkem odmoru v kočji na vrh Triglava, kamor smo dospeli ob 7. uri zvečer. Večer je bil izredno lep, razgled posebno na zapadno in severno stran tako čist, kakor ga še nisem imel nikdar na Triglavu. „Grossglockner“, „Ankogel“, „Hochalpen-spitz“ so se videli krasno, celo daljni „Dachstein“ se nam je prikazal in proti zapadu so se vzdigovali „Dolomiti“ in tirolsko-italijanske meje, kateri se le redkokedaj morejo razločevati. Le težko smo se ločili od čarobnega razgleda in se ob 1/8. uri zvečer vrnili po strmih stenah nazaj v prijazno kočjo. — Slabše se je godilo krčmarjevemu kužetu, ki nas je spremljal blizu vrha malega Triglava, tam pa se je nam zgubil. Siromak se je zaskočil nekam v steno in ni mogel niti naprej, niti nazaj. Drugo jutro šele ga je eden potnikov našel cvilečega ter rešil nevarnega položaja. Koča na Kredarici je bila potnikov prenapolnjena in blizu je bila že polnoč, ko se je veselje nekoliko poleglo in kratek spanec okrepčal trudne ude. Drugo jutro, jednako krasno, kakor prejšnji večer, je solnce obsevalo vrhu Triglava okoli 70 potnikov. Pri tej priliki smo prvič dejanjsko poskusili Aljažev optični telegraf, o kojem je imenovani župnik predaval letošnjo pomlad pri shodu „Planinskega društva“ v Ljubljani. V župnišču na Dovjem, tedaj v sračni daljavi skoro 14 kilometrov, so opazovali z daljnogledom znamenja, katere je daljal g. nadučitelj Jeglič na vrhu Triglava. Dotično

brzojavko: „Dobro jutro; danes je bilo 70 potnikov na vrhu, razgled lep, veselje veliko“ je „Slovenec“ priobčil že v četrtek. — Blagoslovljenje kapelice se je vršilo ob 1/10. uri. Ljudstva se je nabralo do 200 oseb, največ iz bližnje triglavske okolice, doline, Radoljue in Bohinja. Blagoslovljenje kapelice po škofijskem obredniku je opravil dekan radoljski veleč. g. Josip Novak, slavnostni govor g. kanonik Sušnik, navzočih je bilo še 12 drugih č. gg. duhovnikov in bogoslovcev. Ganljivo in pretresljivo je bilo, ko se je vse občinstvo uvrstilo v spreved in tako v slovesnem obhodu šlo okrog kočje in kapelice na prostor pred kapelico. Strme stene triglavske, obkrožene s snežnim poljem, tiha samota, prekrasno mirno vreme, vse je poveljavalo slavnost in človeka nehote nagibalo k pobožnosti. Po dovršenem blagoslovljenju so se brale v kapelici tri sv. maše. — Cerkveno petje je s svojim, jako dobro izvežbanim zborom vodil nadučitelj dovški g. Jeglič. — Kapelica sama je izdelana vsa s streho vred iz rezanega kamna in portland-cementa, torej utegne nezgodam vremenskim kljubovati stoletja; znotraj meri 1.70 m na širjavo in 3.20 m na daljavo. Krasni kip lurske Matere Božje je 1.05 m visok. — Lega kapelice je brezdvomno najvišja v celi Evropi (2500 m) in skoraj v jednaki višavi kot najvišji vrhovi kamniških planin. Tudi ta kapelica naj spričuje, da okrog Triglava biva verno krščansko ljudstvo, ki je zvesto udano svoji nebeški Kraljici, od katere po pravici pričakuje pomoči in tolažbe v stiskah življenja.

(Ljudski shod) bode, kakor smo že poročali, jutri v Kranjski Gori na Vrbanjevem vrtu; poročal bode gospod državni poslanec dr. J. Krek. Po shodu se vrši občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda „Gorenjska dolina“. Iz prijaznosti bode sodeloval slavnoznani pevski zbor iz Bleda.

(Iz Winsteda) v Severni Ameriki nam poroča rojak, da so dne 29. julija šentpavelski časniki prinesli novico, da je veleč. gospod Jakob Trobec imenovan za škofa v St. Cloudu. Posvečenje bode v začetku septembra.

(Hajduštvo ob Kolpi.) Z Vrha pri Vinici se nam javlja, da se je ob Kolpi od Vinice do Lukovega Dola na Hrvaškem pojavilo veliko hajduštvo, ki razširja med narodom tostran Kolpe mnogo strahu. Nekaj dni predno je bila viniška pošta okradena, prišlo je ob prvem večernem mraku osem hajdukov ali tolovajcev k dobro četrt ure od Lukovega Dola oddaljenemu gostilničarju Geriču. Zahtevali so od njega novce. Dal jim je 300 gld. Snedli so pečenko in odnesli nekaj steklenic žganja. Ob istem času ste bili po noči okradeni dve prodajalnici onostran Kolpe, in sicer jedna v Pribancih in jedna v Bošancih onkraj viniškega mosta. O hajdukih ni nobenega sledu. Nekdo je tudi pretečeno soboto po noči novo obleko ukradel Skolnikovemu hlapcu v Vinici. Ravno pred jednim letom je neki tat v istej krčmi nekemu profesorju na mornarske akademiji na Reki, ki je bil prišel te kraje pregledovat in fotografovat, ukradel vso obleko in ves denar, ki ga je imel pri sebi. Profesor je bil pozabil sobo zapreti. Tat, ki je dobil 13 mesecev ječe, je prišel v sobo in okral tujca. V Vinici so štirje orožniki. Ako tako naprej ide, treba bo kmalu i na Vrhu jednega ali dva, da bomo varni. Tostranski orožniki v dveh, treh urah hitro obkrožijo svoj rajon in kmalu zvedó, ali je hudodelnik na kranjske strani, ali jo je na Hrvatsko popihal. Ako jo popiha na Hrvatsko, je precej varen, ker orožniške postaje so bolj redke na onej strani. Dokler zve bližnja orožniška postaja, hudodelnik je že Bog ve kje. Tudi na onej strani Kolpe domačin domačina radi zločina ne izda tako hitro.

(Umrl) je dne 12. t. m. po noči v Borovnici oče znane narodne rodbine gospod Lovro Verbič v 89. letu svoje starosti. Pokojni je bil blagega, dobrega srca, kar priča med drugim tudi občinska bolnišnica, njegov ustav. Naj v miru počiva!

(Strelna.) Z Reke se nam poroča: Na Zlobinu, kake tri ure od tukaj, treščilo je pred nekaj dnevi v zvonik ravno med sv. mašo. Bil je delavni dan, a ker je bilo deževno, se je zbralo kakih sto ljudij k službi božji. Enega je ubilo in nekoliko jih hudo ranilo. Mašnika je vrglo z ene strani oltarja na drugo. — Največ škode je napravilo s poškodovanega zvonika v cerkev padajoče kamenje, ki je pol strehe in stropa v cerkvi porušilo. Čudno, da ni oblastvo dalo postaviti strelovoda na novo popravljenem zvoniku. — Se-le čez dva dni pripeljal se je kotarski predstojnik z lečnikom na lice mesta. Sreča, da je bil lečnik iz bližnjega kotara marljivi-

vejši in usmiljenjši. In tega poštenjaka hoče zdaj na stare dni vlada premestiti na slabše mesto, ker ji ni zaradi političnega prepričanja po volji. Mislim, da bo enkrat tudi ta mera polna.

(Socijalistični shod.) Zadnji četrtek so imeli soc. dem. svoj shod na Perlesovem vrtu. Z Dunaja se je pripeljal na ta shod poročat g. Kristan. Govoril je o soc. dem. strankarskem shodu na Dunaju in o političnem položaju v Avstriji. Obsojal je narodnostni boj v naši državi in pobijal znani jezikovni naredbi. Rekel je, da je njegova stranka za pravice vseh narodov. A nam se zdi, da ne. Ko bi se soc. dem. stavili na stališče pravičnosti, potem bi ne bili kričali njihovi tovariši v drž. zboru z nemškimi nacionalci in liberalci vred, ako je vlada Cehom hotela dati nekaj pravic. Udeležba ni bila posebno velika, velik del poslušalcev je prišel le iz radovednosti in ne pripada soc.-dem. stranki. Navdušenja ni bilo veliko. Soc. demokracija v Ljubljani pojema.

(Cerkev sv. Petra v Ljubljani.) Poroča se nam: Nikdo ni pričakoval, da se bo naša župna cerkev po potresni katastrofi iz razvalin dvignila do tolike krasote. Zlasti na zunanji je dobila cerkev tako impozantno obliko, kakor nobena druga cerkev v Ljubljani. Vsaj tako je splošno mnenje. Fasada je popolnoma prenovljena in z novimi dekoracijami okičena. Nekaj originalnega je krasna slika iz mozaika na pročelju, predstavljajoč Zveličarja, izročujočega ključ sv. cerkve Petru apostolu. Dela v presbiteriju in stranskih kapelicah še niso končana; znamenito delo cerkvene umetnosti bode tudi veliki oltar. Vsakemu, ki se zanima za razvoj naše umetnosti, bi svetovali, da si ogleda to monumentalno stavbo. Največ zaslug za napredek naše cerkve pa si je pridobil neumorno delavni g. župnik.

(Kaj bode s hrvatsko Reko?) Z Reke se nam piše: Pravijo, da je po toči prekasno zvoniti, tako je tudi tukaj pri nas. Reka se je ponašala kot avtonomno mesto, ali odkar so Madjari zvalili Rečane v svoje zanjke, začeli so jih počasi vedno bolj zatezati i zategnjena bo kmalo. Pri zadnjih volitvah v mestni zastop zavzeli so se meščani za avtonomijo, a Madjari, kakor je bilo že v nekem dopisu javljeno, se več ne zmenijo za to, kakor se ne zmeni ribič za ribe v mreži, naj še tako po mreži razsajajo. V Pešti odredili so, da večje kazenske razprave za Reko morajo se vršiti v Pešti, kjer porotniki jezika ne razumejo, kar je združeno z velikimi stroški in težavami in je očitno proti avtonomiji. Pomagal ni nič tudi govor njih poslancev. Dne 10. t. m. zbrali so se na predlog županov na zaseben posvet. Vsi govorniki so odločno govorili za avtonomijo, najodločneje župan sam. Znani Valušnik, zagovornik avtonomne Reke v zvezi z Ogersko, drznil se je celo svetovati, da bi se Reka stavila — dokler je potreba — na stališče ogersko-hrvatske nagodbe in izbrala dva zastopnika v hrvatski sabor. Bil je vsprejet predlog Osojnskov, da naj se sestavi odločen ugovor, katerega naj nese posebna deputacija v Pešto. Prekasno spregledujejo mestni očetje, zanjka je že za vratom. — Kakor se vidi, ne bo tudi guvernerja, ker so samo novega namestnika imenovali. Luksurjozna nova palača bo menda zastoj postavljena, ako niso morebiti hoteli Rečanom samo peska v oči vreči.

(Dobro pogodil.) Davno je že, ko se je to-le zgodilo na Goriškem. Neki mož koraka s Prvačine proti Gorici s košem na hrbtu. Iz koša pa malo boljše gleda deček bistrega pogleda. — „Kaj pa neseš v košu, oče?“ vprašujejo ljudje na poti. — „A kaj nosim na hrbtu?“ odgovori mož: „Goriškega škofa nesem!“ Res je nesel svojega sina, da ga dá v prvi razred v Gorici. Ta deček je bil pokojni nadškof dr. Alojzij Matija Zorn. — Stari možje so to pripovedovali, ko je blagi vladika še živel.

(Nova pošta) se dne 16. t. m. otvori pri Novi cerkvi v Haložah; v zvezi bode vsak dan s pošto pri Sv. Vidu niže Ptuja.

(Imenovanja pri pošti.) V področju tržaškega poštnege ravnateljstva so imenovani poštinski asistenti: V. Zencovich, M. Fabro, D. Dardi, A. Predolin, Izak Polaček, A. Ruchsteiner, I. Bianzari, A. Daneo, A. Cummar, R. Struppi, Fr. Zupan, Fr. Semrov, A. Chabr, M. Schützenhofer in H. Platšchik.

(Potres) so čutili dne 11. t. m. po 10. uri zvečer v Bosni, in sicer v Samacu, Brodu, Derventu, Tešanju, Jajcu in Krupi.

(Okrajne bolniške blagajne.) Upravno sodišče je v nekem slučaju razsodilo, da delodajalec zadosti zakonitim določbam glede naznanitve, četudi ta ne odgovarja formalnim določbam blagajničnih pravil.

(Razpisano) je drugo učno mesto na dvorazredni ljudski šoli v Zg. Krki z dohodki četrtega plačilnega razreda. Prošnje je doposlati do 1. sept. okr. šolskemu svetu v Litiji.

(Uboj.) V Moravi, občina Novi Lazi na Koroškem, je dne 12. t. m. posestnik Hutter s polenom ubil žensko Schleimer, s katero se je več časa prepiral zaradi meje.

(Zaročila) se je dne 12. t. m. komtesa Vanda Badeni, hči g. ministerskega predsednika, z grofom Adamom Krasinskim. Zaročenka je bila rojena dne 29. avg. 1874 v Lvovu, zaročenec na Opinogori na ruskem Poljskem l. 1870.

(Italijanska šola v Podgori) pri Gorici obstaja že šest let, dasi še nobeno leto ni imelo zakonito število otrok. Skoro polovica učencev je iz Italije, to so otroci tovarniških delavcev, za katere bi morala tovarna vzdrževati šolo. Zato je v zadnji seji c. kr. okrajnega šolskega sveta predlagal šempanski župan gospod Josip Faganel, naj se ta šola zapre. Predlog je obveljal.

(Italijani oproščeni.) Minoli teden so se morali pred okrožnim sodiščem v Rovinju zagovarjati dr. Mrach, dr. Lorenzetto in meščani Sotocorona, Davanzo in Marchesi, ker so se o priliki volitve v peti skupini ustavljali orožnikom v Vodnjanu. Jeden je obsojen na 20 gld. globe, vsi drugi so oproščeni.

(Bismarckove vizitnice.) Knez Bismarck si je dal nedavno napraviti nove vizitnice za svoje mnogoštevilne častilce, ki ga obiskujejo v njegovem zavijaju. Vizitnice so iz hrastovega lesa, ki je rasel v saksonskem gozdu. Stari kancelar vsakemu obiskovalcu sam izroči posetnico z napisom: „V spomin na dan . . . 1897, pl. Bismarck“.

(Passo Kneipp.) Svet se meša, čujemo večkrat, in morda ne brez vzroka. Iz Milana se poroča, da je neki tamošnji baletni učitelj izumil nov ples „a due“ ter mu dal ime „passo Kneipp“, ker ga plešalec plešeta golonoga. Prihodnjo zimo pride ta ples na oder.

(Telegrafni drogovi iz papirja.) V Ameriki izdelujejo telegrafne drogeve večinoma iz papirja. Ti drogovi so lažji in trpežnejši.

(Koliko potrebuje razni narodi?) Neki Anglež je izračunal, da potrebuje povprek na leto za hrano Anglež 192 mark, Francoz 188, Nemec 168, Spanec 132, Italijan 96, Rus 92 mark. Največ mesa snedó Angleži, ker pride na glavo leto in dan 109 funtov, na Francoskem 87, na Nemškem 64, v Rusiji 51, v Italiji samo 28.

(Sejmi po Slovenskem od 16.—21. avg.) Na Kranjskem: 16. pri sv. Roku pri Mokronogu, Ložu, na Vačah, Hotavljah, Smarju, Planini, Trebnjem, Cerkljah; 17. v Metliki, Spod. Idriji, Soriei; 20. v Zatičini; 21. v Mokronogu. — Na Slov. Stajerskem: 16. v Mozirju, Pobreži, v Sevnici, Strassu, Vuzenici; 17. v Kapeli; 20. pri sv. Jurju na Pesnici. — Na Koroškem: 20. v Frizah. — Na Primorskem: 16. v Gorici.

Društva.

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Starem Trgu pri Ložu) priredi veselico dne 22. t. m. točno ob 1/2. uri zvečer v prostorih narodne čitalnice v Starem Trgu. Vspored: 1. Prolog. 2. Fr. Gerbič: „V noči“, dvospev za sopran in alt. 3. A. Lisinski: „Tam gdje stoji“, moški zbor. 4. Dr. G. Ipavec: „Slovo lastovki“, moški zbor. 5. A. Nedved: „Veseli pastir“, mešan zbor. 6. J. E. Heydenfelder: „Depart pour la chasse“, koncertna točka za glasovir. 7. „Damokljev meč“, gluma v enem dejanju. 8. Šaljiva loterija in prosta zabava. — Vstopnina 20 kr. od osebe. Ker pa je veselica v prid prekornostne družbe sv. Cirila in Metoda se preplatila hvaležno sprejmejo. K mnogobrojnej udeležbi vabi najljubše odbor ženske podružnice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Slavno vredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani zbirko 594 gld. 86 kr. — C. g. Avg. Skočir, kurat v deželni bolnici v Gradcu, 5 gld. kot prispevek za mesec avgust. — Ormoška ženska podružnica 17 gld. 60 kr. — Podružnica v Mokronogu po g. J. Rohrmannu 17 gld. udnine, 4 gld. 59 kr. iz nabiralnika v gostilni Pleterška in 29 gld. 67 kr. kot čisti donesek veselice, skupaj 49 gld. 26 kr. — Vesela družba v gostilni „pri Zori“ v Šmarati po gosp. Janko Zuri 2 gld. 50 kr. — Podružnica za Bled in okolico po gosp. Jos. Zirovniku v Gorjah 39 gld. 31 kr. —

Slavna posojilnica v Gornji Radgoni 5 gld. — Vinski bratci v Poljanah nad Loko zložili 3 gld. 55 kr. — Slavno „Katoliško politično društvo za radovljiški okraj“ 15 gld. — Podružnica v Skofji Loki po gospodični Amaliji Sušnikovi 100 gld. pokroviteljnine. — Prijateljska družba ob novi maši gosp. Jankota Mlakarja na Breznici 6 gld. 50 kr. — Podružnica Žužembek po č. g. H. Povšetu 35 gld. — Od šempeterske družbe nabral g. Turk ml. 5 gld. 50 kr. — Duhovnik 2 gld. — Slavna posojilnica v Klečah 30 gld. — Ženska podružnica v Ajdovščini po svoji tajnici gospej Rozi Bajtovi 100 gld. pokroviteljnine. — Podružnica za Kotmaro Ves in okolico 8 gld. in Mohorjani v Bilči Vesi 8 gld. — Slava darovalcem! Živeli nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Vabilo k veselici) katero priredi Mendiška godba v nedeljo, dne 22. avgusta 1897. l. na vrtu pri „Jelenu“. Vspored: 1. „A Hoj!“, koračnica Rud. Novaček. 2. Pozdrav došlih gostov. 3. „Naprej“, koračnica Davorin Jenko. 4. „Na planine“, moški zbor P. H. Sattner. 5. „Lueger“, koračnica K. Harrdt. 6. „Schützenfest“, koračnica Merzdorf. 7. „Ilirija oživljena“ Dr. Benj. Ipavec. 8. „Auf stiller Flur“ Schubert. 9. „Unter dem Doppel-Adler“, kor. J. F. Wagner. 10. „Jadransko morje“ A. Heidrich. 11. „Am Donaustrand“, polka Liebscher. 12. „Die Fahne des Kaisers“, korač. J. F. Wagner. 13. „Ljubezen in pomlad“ A. Nedved. 14. „Mammert“, koračnica Liebscher. 15. Srečolov. — Začetek ob polu 4. uri popoldne. — Vstopnina prosta. — Petje oskrbuje katol. slov. izobraž. društvo. — Pri neugodnem vremenu preloži se veselica na 29. avgusta. K obilni udeležbi najljubše vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 14. avgusta. „Deutsches Volksblatt“ objavlja izjavo posl. Verganija, da odлага državno- in deželnozborski mandat ter sploh vse mandate v javnih zastopih.

Trst, 14. avgusta. Stavka pekovskih pomočnikov se sicer nadaljuje, vendar že precej gineva navdušenje za njo in so pomočniki že opustili nekaj prvotnih zahtev.

Budimpešta, 14. avgusta. Ministerski predsednik baron Banffy je prejel od nekega „blutbunda“ brezimno pismo, v katerem se mu naznanja, da ga zadene jednaka usoda kakor španjskega ministra Canovasa, ako v kratkem ne prepusti svojega mesta grofu Albertu Apponyju.

Berolin, 14. avgusta. Iz Petrograda poročajo listi, da se je povodom vojaških vaj v Krasnojem Selu razbila kroglja in usmrtila jednega topničarja, tri pa hudo ranila. Car in carinja sta obiskala nesrečnike.

Madrid, 14. avgusta. Topničarski poročnik Goizia je imenovan zagovornikom morilca Angiolitta, in se je že včeraj dopoldne podal v Vergaro.

Rim, 14. avgusta. „Agenzia Stefani“ poroča iz Milana, da je policija aretovala tri anarhiste, ki so bili najbrže v zvezi z Acciaritom. Pri njih so našli več anarhističnih spisov.

Carigrad, 14. avgusta. Tukajšnjim listom je prepovedano poročati, da je bolgarski knez podelil redovni znak sultanu.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekl. z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

57 28 2

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, istotako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivam.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradec, dne 2. februvarija 1897.

Provincijal

brat Emanuel Leitner.

nadzdravnik.

282 100—39

Umrli so:

12. avgusta. Alojzija Rožič, posestnikova hči, 3¹/₂ mes. Črna vas, 13. akutni, črevesni, želodčni katar. — Mihaela Bardorfer, urarjeva hči, 11 mes. Cerkvene ulice 11, bronchitis. — Martin Koojan, mitničarjev sin, 14 mes. Ulice na Grad 13, jetika.

Tuji.

12. avgusta.

Pri **S'oku**: Kern iz Trsta. — Wanggo iz Celovca. — Penca iz Mekronoga. — Wachtel, Drasche z Dunaja. — Wenzl iz Neuwelt-a. — Hynes iz Pizna. — Karoly iz Budimpešte. — Bauer z Reke. — Koželj, Treblj. Morpurgo, Knava iz Gorice. — Novak iz Železnikov. — Müller iz Grada. — Bach iz Celja. — Dejak iz Pulja. — Cajkar iz Sevnice. — Gmygenberger iz Merana. — Uhraska iz Krčina.

Pri **Matiju**: Pohlmann iz Elberfeld-a. — Winterhalter iz Maribora. — Jeszensky iz Grada. — Stepanek iz Brna. — Fürst iz Radgone. — Barany iz Pešuha. — Schönauer iz Grada. — Fuchs iz Budimpešte. — Buschgart, Hübel, Dauzer z Dunaja. — Schober iz Kočevja. — Bob iz Zagreba. — Schertz iz Grada. — Kral iz Starega Grada. — Wegscheider iz Trsta. — Vrus iz Brežice.

Pri **Lloydu**: Freund iz Berolina. — Berger iz Gorice. Pri **Bavarskem dvoru**: König, Rom, Ihan z Dunaja. — Hrobat, Gorenc, Sušterič iz Ljubna. — Snella iz Koprivnika. — Kump iz Reichenau-a. — Jorman, Mihlić, Černe iz Kočevja. — Schimak z Jesenice. — Majer iz Stare Loke.

Pri **Južnem kolodvoru**: Grohor iz Sorice. — Condelini iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. sl.	11 50	Špeh povejen, kgr.	70
Rej,	7	Surovo maslo,	85
Ječmen,	6	Jajce, jedno,	25
Oves,	6 20	Mleko, liter,	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7 50	Telečje,	62
Koruza,	5 60	Svinjsko,	66
Krompir,	3	Kostrunovo,	38
Leča, hktl.	11	Piščanec,	45
Grah,	12	Golob,	18
Fizol,	8	Seno, 100 kgr.,	1 78
Maslo, kgr.	94	Slama, 100,	1 60
Mast,	74	Drva trda, 4 kub.m.	6 30
Špeh svež,	66	" mehka, 4 " "	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Motrina v 24. urah v mm.
13	9 zvečer	737.8	19.6	sl. sever	del. oblak.	
14	7. jutraj	738.4	17.4	sl. jzah.	del. jasno	0.0
	2. popol.	737.2	26.8	sr. jug	del. oblak.	

Srednja večerajnja temperatura 20.0°, za 1.0° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Martina Prezelja iz Polja neprem. posestvo (55 gld.), terjatev 7 gld., dné 20. avg. in 21. sept. v Radovljici.

Jere Čampa iz Otavice nepremakljivo posestvo (230 gld.), terjatev 67 gld. 50 kr., dné 14. septembra in 19. oktobra v Ribnici.

Mihaela Habjana iz Malega Vrha nepremakljivo posestvo (5971 gld.), terjatev 400 gld., dné 28. avg. in 4. okt. v Ljubljani.

Helene Hamberger iz Ribnice nepremakljivo posestvo (4022 gld.), terjatev 500 gld., dné 31. avgusta in 28. sept. v Ribnici.

Franceta in Alojzija Peteka iz Dol. Lazov nepremak. posestvo (2789 gld.), terjatev 400 gld., dné 21. septembra in 19. okt. v Ribnici.

Andreja Verhunca iz Grada nepremakljivo posestvo (12.865 gld.), terjatev 469 gld., dné 20. avgusta in 21. sept. v Radovljici.

Mihaela Terdiča iz Šipeka posestvo (201 gld.), dné 27. avg. in 29. sept. v Črnomlju.

Mihaela Verliniča iz Bojane posestvo (375 gld.) dné 27. avg. in 29. sept. v Črnomlju.

Zahvala.

Častna dolžnost nam je, izreči tem potom svojo najpri-srčnejšo zahvalo vsem društvom in vsem onim posameznikom, kateri so, bodisi na katerikoli način pripomogli, da se je slavnost otvoritve „Narodnega doma v Celji“ in blagoslovljenja zastave „Celjskega Sokola“ dné 7. in 8. t. m. izvršila tako častno in nad vse sijajno.

Posebno zahvalo izrekamo še prečastitemu gospodu opatu za daritev sv. maše, blagoslovljenje zastave „Celjskega Sokola“ in spominske plošče v „Narodnem domu“, preblagorodnemu gospodu ministerijalnemu svetovalcu Vašič-u za radodarno pre-pustitev slavnostnega prostora, kumici velerodnej gospej Mariji pl. Berks-Copovi, slavnemu „Dramatičnemu društvu“ iz Ljubljane, slavnemu pevskega društvu „Slavec“ iz Ljubljane in mešanemu pevskega zboru iz St. Jurja ob juž. žel.

Nadalje se zahvaljujemo slavnemu pevskega društvu „Ljubljana“, slavni gradski vatrogasni glasbi iz Zagreba in vsem došlim društvom, posebno pa bratskemu „Ljubljanskemu“ in „Postojnskemu Sokolu“, katera sta nam v vsakem oziru radovoljno svetovala in ustregla, ter bratskemu „Sokolu v Zagrebu“ in „Dušan Silnemu“ v Belem Gradu za podaritev travkov na zastavo.

Presrečna hvala tudi Vam vrlim slovenskim damam v Celji in Vojniku za podaritev krasnih travkov, katere ste pripeli na sokolsko zastavo in za to, da ste obsipale došle goste s šopki in venci.

Vsem skupaj še enkrat prisrčna zahvala in bratski „Na zdar“!

V Celji, dné 10. avgusta 1897.

Slavnostni odbor.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročujte se na

„ZORO“,

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 1 gld., za dijake 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,

Duhaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

Izvir: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilne kopališče pri Karlovih varih. Prospekt zastoj in franko.

MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

**najboljše dijetične in osve-
žujoče pijače,**

preskušene pri želočnih in črevesnih ka-tarih, obistnih in mehurnih boleznih, ka-tero priporočajo najveljavnejši zdravniki kot bistveno ~~za~~ podpiralno sredstvo ~~za~~ pri karlovovarijskem in drugih kopeliških zdraviljenjih in kot poznejše zdravilo po 4 33 kopeljih v trajno porabo. (VII.)

Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih spece-rijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočja
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

100 do 300 gld.

na mesec lahko pošteno zasluži sleherni ter povsod brez zgube, ako hoče pro-dajati postavno dopuščene srečke in državna pisma. Ponudbe na Ludovika Oesterreicher, Budapest VIII, Deutsegasse 8. 459 10-1 198 4

Vse stroje za poljedelstvo!

Vnoviž znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušil-nice za sadje in zelenjavo. — Škropilnice proti peronosperi, zboljšani sestav Vermolero. — Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav (te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč, kakor hidravlične [vodovodne] preše). — Slamoreznice, katere se jako lahko gonijo, po zelo zmernih cenah. — Sti-skalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

IG. HELLER na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49.

Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati!
182 7 Zastopniki se iščejo. 265 20-10

Na prodaj so iz proste roke
pod ugodnimi pogoji dobro se obrestujoče
štiri hiše

na Glincah - Nova vas pri Viču poleg Ljubljane. Dve hiši imata po 13 stanovanj, obstoječih iz sobe in kuhinje, dve pa po 6 stanovanj, imajočih po jedno sobo in kuhinjo. Večji dve hiši imata tudi kleti, jedna pa še hlev. in stojita poleg občinske ceste vodeče na Brd. Vse hiše so nove in dvanajst let davka proste.

Natančneje pové lastnik **Anton Celarc** na Glincah - Nova vas št. 41. 514 6-4

V lekarni se tudi dobiva: Pristno francosko žganje v originalnih steklenicah po 60 in 40 kr., med. konjak, med. malaga, najboljša, vse po najnižjih cenah. Želez-nato kineško vino, sagrađa vino (odvajajoče) itd.

Splošno priznan je
kina-železnati malaga

kot dijetično, krepčujoče in kri tvoreče zdravilno sredstvo, priporočljivo krvi pri-manjkajočim otrokom, ženskim, rekon-valescentom, sploh slabotnim osebam; Steklenica gld. 1.80, pol stekl. gld. 1.—

Prireja se v kemično farmacev-tičnem laboratoriju

lekarne „pri zlatem orlu“

J. Svobode nasl. (Mardetschlaeger)
v Ljubljani

kateri naj se dopošiljajo naročila. Ondi dobé se tudi vsa homöopatična zdravila.

Pojasnila na v lekarniško stroko spa-dajoča vprašanja dajo se radovoljno in brezplačno. 54 52-31

Ustanovljeno leta 1870.

Izdelava perila
za gospode, gospé in otroke
na debelo in drobno.

Cena in blago brez konkurence.

Za kroj brez graje in za točno postrežbo jamči trdka

J. C. Hamann
v Ljubljani,

ki s perilom oskrbuje mnogo o. in kr. častnikov in o. in kr. mornarico.

33 Cenike nemške, slovenske, laške pošilja na zahtevo brezplačno. 86 30

Alojzij Večaj

izdelovalec pečij iz glinastih snovij

v Ljubljani, Opekarska cesta 61

preje Igriške ulice 2 47-27

priporoča lepo svojo zalogo

raznovrstnih pečij

od najpreprosteje do najfineje, raznobarvne: rujave, zelene, bele, pri naročilih pa tudi drugačne barve. V zalogi ima tudi kahljice za štedilnike, sploh razne glinaste izdelke.

Za svoje delo jamči teto dnij. Cene so najnižje.

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:
Enchiridion Liturgicum in usum Cleri-corum et Sacerdotum in sacris functionibus. Collegit Jos. Erker. Cena 1 gld 50 kr.

Wolf-Pleteršnikov slovensko-nem-ški slovar, dva zvezka, nevezana 11 gld. 50 kr., v pol-šagrinastih izvirnih platnicah 14 gld. 50 kr.

500 52-3

Preč. duhovščini
vrijadno priporočam
svoje delavnico
za

slikarstvo na
steklu,

slasti za izdelovanje
cerkvenih oken
z umetno slikarstvom

Ed. Stuhl
v Gradcu,

Annenstrasse 35.
Najboljša spri-čala in pohvale
za izvršena dela
razpošiljam na
zahtevo.

C. in kr. privilegovani

zavod za izdelovanje orgelj

trvdke

Franc Čapek

v Kremsu ob Donavi

odlikovana mnogokrat s pr-vimi darili, član pariške akademije umetnosti

se priporoča v izvršitev vseh v to stroko spadajočih del, kakor: iz-delovanje in postavljanje novih orgelj po najnovejšem, preizkušenem stožnopredalčnem (Kegellade) zistemu i. t. d. prenavljanje in popravljanje orgelj, harmonijev, ameriškega ali poljubnega izvora in velikosti. 121 26-14
Od ustanovitve tega zavoda doslej izvršilo se je v njem 150 novih orgelj, mej temi so se postavile orglje v kramski mestni župni cerkvi (z 48 registri), v prostejeviški (s 30 reg-istri), v St. Lenartu na Koroškem (z 28 registri), v Cortini di Ampezzo (z 32 registri), v Obertham na Češkem (z 18 re-gistri), v Czepanu na Sedmograškem (z 12 registri) itd. itd.

Dovoljujejo se jako ugodni plačilni pogoji.

Izborna svojo zalogo raznovrstnih vóz kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhov-
ščini in sl. občinstvu

**Fr. Šiške naslednik
J. Demšar**
Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po
165 3 nizki ceni. 509 6-3

Štajersko deželno kopelišče Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Polčane.
Sezona od 1. maja do 1. oktobra.
Pitno, kopalno, električno zdravljenje in z mlekom.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.
Svetovnosloviti glavberjevo - solnato - kisli-
kasti vrelec, priporočeni od prvih zdravniških
avtoritet proti obolenjem prebavnih in dihal-
nih organov, in sicer:

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča
pijača,
Styria vrelec, preizkušeno zdravilno sred-
stvo, 230 20-20

razpošilja vselej sveže napolnjena
kopeliščno oskrbnitvo v Rogatec-Slatini.

Deželna rogaška kislá voda se povsodi prodaja.
Glavna zaloga v Ljubljani pri Mh. Kastnerju in P. Lassniku.

Janeza Dogan-a mizarski obrt

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15
(v Medjatorji hiši)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo
**raznovrstnega politiranega
in likanega pohištva.**

Garniture, divane, madrace od 16 gld. do
40 gld., madrace na peresih 10 gld., dratene
madrace 8 gld. 50 kr., pulte za mašne knjige itd.
Naročila se točno izvršujejo. Cenilnik s podobami
zastonj in franko. 323 35-15

Najnižje cene

„Monopol-Excelsior“

se imenuje **glasben avtomat** posebno lepega, krepkega
in polnega glasu. Če se v njega vržeta 2 kr., igra razne ko-
made in napeve. Ni toraj samo v razvedrilo, ampak sploh po
krémah, restavracijah itd. lična sobna oprava, ki donša dokaj
dobička. Dobi se tudi proti mesečnemu plačevanju pri

Fr. Stampfel-ju 469 4
v Ljubljani na Kongresnem trgu, Tonhalle.

LUDOVİK BOROVNIK = puškar =

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za
lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim
jamstvom. — Tudi predeluje stare samokresnice,
vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od
mene preskušene. 655 52-47

Slovenski in nemški ilustrovani ceniki zastonj.

Stari glasovir,

izdelek slavnoznane tvrdke „Stricker“. ie po ceni
na prodaj v Krakovskem predmestju, Gradaške
ulice h. št. 8, v prvem nadstropju. 530 3-1

4 zlate, 18 srebrnih kolajn, 30 častnih in priznalnih diplom.

Kwizde korneuburški redilni prašek.

Živinozdrav. diet.
sredstvo za konje
govedo in ovce.

Rabi se že tekom 43
let, po največ hlevih,
ako žival neč jesti,
slabo prebavlja, v
zbojšanje mleka in da
daje več mleka.

Cena škatlj. 70 kr., pol škatlj. 35 kr.
Pristen je le, ako ima poleg natis-
njeno varstveno znamko. Dobiva se
v vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga:

Franč Iv. Kwizda

e. in kr. avstr.-ogrski in k. ru-
munki dvorni zalagatelj
okrožni lekar v Korneuburgu
112 6 pri Dunaji. II.

Št. 8821.

Razpis.

521 3-2

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okraj. zdravnikov na Kranjskem:

1. v **Bohinjski Bistrici** z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja;
2. v **Kočevski Reki** z letno plačo 800 gld.;
3. v **Logatci** z letno plačo 600 gld.;
4. v **Šmariji** pri Ljubljani z letno plačo 800 gld.;
5. v **Velikih Laščah** z letno plačo 700 gld.;
6. v **Vipavi** z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisanemu de-
želnemu odboru

do 5. septembra 1897. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse,
avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje
službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se pa bo le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že
službovali v kaki bolnici.

Od dež. odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 2. avgusta 1897.

Za

sezono

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejšega sistema, samokresov itd. in vseh sem.
spadajočih potrebščin; posebno pa opozarjam na

Novo! trocevke, Novo!

ki se izdelujejo samo pri meni in katere je radi lahkote in priročnosti vsakomur najtopleje
priporočati.

Ker sem na Kranjskem jedini puškar, ki se peča le z izdelovanjem orožja, pripo-
ročam se p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk, ker izvršujem vse v mojo stroko spada-
dajoče nove naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Velespoštovanjem

Franč Sevčik

puškar v Ljubljani, Židorske ulice.

Otvoritev restavracije.

Najlepše zahvaljujoč se za doslej v gostilni „pri lipi“ mi izkazano zaupanje,
si usojam velečastite goste in p. n. občinstvo opozoriti na otvoritev v novozgrajeni
hiši elegantno opremljene

restavracije z vrtom
v Gradišču št. 1
preje gostilna „pri vrtnarju“.

Izrekujoč še jedenkrat najsrčnejšo zahvalo za dozdej izkazano zaupanje,
združujem s tem prošnjo, da se me tudi v novih prostorih blagovoli počastiti z
mnogobrojnimi posetom.

Zagotavljam, da se bodem potrudil z izbornimi jedili, izvrstnimi
vini in izvrstnim Reininghauskim maronim in bučejeviškim pivom
iz meščanske pivovarne, trajno vzdržati naklonjenost p. n. občinstva, se pri-
poročam za obilni obisk in beležim

z velespoštovanjem

L. Fantini,
restavratér.

532 3-1

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno
**blago za bandera, baldahine, raznobarvne
plašče, kazule, pluviale, dalmatike, ve-
lume, albe, koretelje, prte itd.**

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema
tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popra-
vila. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni
bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovole pri naročilih
ozirati na domačo tvrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, dru-
štva in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo
ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.
Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 12 52-32

Ana Hofbauer,
imejteljica zaloge cerkvene obleke, ordja in posode
v Ljubljani, Gledališke ulice 4.

Od vseh avstrijskih škofov potrjeni in od vis. o. kr. ministerstva za uk in bogočastje pripušteni

mali, srednji in veliki katekizem ali krščanski nauk

v slovenskem jeziku, kateri bode v rabi po avstrijskih ljudskih šolah od prihodnjega šolskega leta nadalje, je **ravnokar izšel** ter se dobiva
mali po 15 kr., srednji po 32 kr. in veliki po 40 kr.

v prodajalnici katol. tiskovnega društva v Ljubljani
(H. Ničman) Kopitarjeve ulice.

Razprodajaleci dobé primeren popust.

St. 8609

502 3-3

Razpis.

Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem Mestu z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

pet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1897/98.

Pravico do teh ustanov imajo **sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov**, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim uspehom dovršili **ljudsko šolo**. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo **brezplačno** hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. **Plačujoči učenci**, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gl. šolnine na leto, in

2. **eksternisti**, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prešnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo

do 31. avgusta 1897.

izročiti vodstvu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Novem Mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo staršev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovršijo to šolo, **le dve leti vojaške prezentne službe**.

Od dež. odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 27. julija 1897.

Zobozdravnik Avgust Schweiger

stanuje

v Ljubljani v hotelu pri Maliču, II. nadstropje št. 25—26.

Plombovanje v zlatu in platini.

Nova email-plomba, barve zobem slične, je jako trpežna ter se ne obrabi niti tekom let, ter ne povzroča nikakih bolečin po plombovanju.

Umetni zobje v zlatu (samo ameriški) brez nebesa, stranice iz kavčuka z zlatom obrobene. — Za vse izvršitve popolna garancija.

Pozornost vzbujajoče: **Kapljice za zobe**, lastne izumbe, olajšajo takoj zobne bolečine. 307 16

Bivanje stalno.

Najboljši

fabrikat!

I. kranjski

laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko

čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104—87

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Velika izbira lepih, porabnih priložnostnih daril!

Najboljše **ure** po najnižjih cenah.

Popravila zanesljivo pod jamstvom.

Največja zaloga

verižic, uhanov
in prstanov.

Zaloga Styria-koles in raznih drugih zistemov.

Mehanična delavnica na Poljanah št. 31 v lastni hiši.

Ceniki so franko na razpolago.

Novost: **Stenske (Pendel-) ure z godbo**
po jako nizki ceni. 711 40

Fr. Čuden, urar v Ljubljani, Mestni trg, nasproti rotovžu.

Pleskarski in lakirarski obrt

trrdke

Josip Makovec v Ljubljani

na Bregu štev. 20

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu v mestu in na deželi za vsa v njegovo stroko vstevajoča se dela, osobito v **prostorčno izvršeno imitacijo vsakovrstnega lesovja**. — Vsa naročila izvrši natančno z uporabo najboljšega materiala ter jamči za dobro delo po možno nizki ceni. 390 52—44

Ustanovljeno l. 1820.

Srebrna svetinja Pariz 1878.

Častni in priznanski diplom na Dunaji 1873.

Insam & Prinoth

St. Ulrich

v Gröden-u (Tirolsko)

se priporočata prečastiti duhovščini za

cerkvena dela iz lesa,

kakor: za izdelovanje altarjev, priž-nio, spovednic, krstnih kamnov, križevih potov, kipov svetnikov, podob Kristusovih, jaslic itd.

po najnižjih cenah.

Ceniki brezplačno in franko.

Spričalo. Kip je došel nepoškodovan. Vse hvali slogu primerno umetniško izvršitev podobe, ki na gledalca napravi velik vtis. Priarčeno se vam zahvalim za lepo delo. 371 12—8

V Aleksandriji (Egipet).

P. Rajmund Bayerl,
apost. miš. in vikar v samostanu sv. Katarine.

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi
odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomažovo moko

je najbolje učinkujoče in najcenejše fosfornokislo gnojilo.

Da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28—100 odstotkov fine moke, se jamči.

Za vse vrste zemljine prsti.

Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, okopaine in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavne nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate.

Jedva nedostajajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago.

Vprašanja in naročila naj pošiljajo

56 36—21

prodajališču fosfatne moke

čeških tovarn za Tomažovo moko v Pragi

Mariengasse 11.

Trgovsko poročilo, Ljatoroga!

Kava.

Plodovitost južno- in severo-ameriških dežel v pretečenem letu je provzročila velikansko nakopičenje tega pridelka in vsled tega takšen padec cene, da so se svetovne trgovine tega blaga vsled prejšnjih velikih zalog v svojem temelju zmajale. „Eden se joče, drugi smeje“ — poslednje lahko stori konsumno občinstvo — naravno! Midva sva imela skrb, ta položaj v korist najinih kupovalcev uporabiti. Nakupila sva v večji meri kavo tako ugodno, da zamoreva sedaj častitim naročnikom prodajati navadne zdrave vrste od 1 gld. 15 kr. kilo naprej, fine vrste, kakor Salvador, Laguayra, Guatemala po fl. 1.40 do fl. 1.60, najfineje velearomatične pridelke, kakor Portorico, Neilgherry, Ceylon, Mokka, Ceylon biserni od fl. 1.75 do fl. 1.92 kilo.

Mnoge in skrbne poskušnje dovedle so naju do — vspeha, da sva iz poslednjih najboljših vrst določila **mešanico**, ki presega vse zahteve, koje more naš razvijeni ukus staviti do kakovosti, arome in barve delikatne kave, bodisi črne, bodisi mlečne in hoče postati ponos vsake gospodinje, katera nama bode dala čast, svoje potrebe za hišo iz najine zaloge jemati. **Jeden sam poskus zadostuje.**

Čaj.

Poglavitejšje tukaj vdomačene vrste čaja so: Sou-chong, Pekko, Vingchow in dr., v katerih imava jako lep, zajamčeno pristni sortiment. V kratkem nama dojde potom rusko-sibirskega trakta poslatev najizbornejšega karavanskega čaja in carske melanže, na kar bodeva o svojem času posebej opozarjala.

Riž, * olje, * sladkor,

južno sadje, * * *

dišave, * kakao,

čokolada, * * cikorijske.

Sir

je dober užitek in zdrav — posebno po leti — ako je zrel in svež. Imava v zalogi fin Parmezan, kojega rabijo gospodinje pri vsaki rižovi jedi, Grojec, Polementalec in Ementalec za gospode gostilničarje in zasebnike; Eidamski, Gorgonzola in Romatour za slastne zahteve, Imperial in Liptavski izvrstne kakovosti, katera poslednja priporočava posebno kot popolnoma sveža, kar je malokje dobiti.

U Ljubljani, dne 14. avgusta 1897.

Poštna naročila se izvršujejo točno s povzetjem.

Rum, Jamaica

very old, directly imported.

Konjak.

Pijača, katera vsled svojih odličnih oživljajočih in zdravilnih lastnosti zmiraj večji konsum in popularnost pridobiva. Važno je pa to, da se mesto pristnega, naravnega konjaka ne dobi ponarejeno in pokvarjeno, za poznavalca ničredno blago, iz gotovih, ne cislajtanskih virov. Zatorej prodajava samo pristni, francoski konjak renomirane marke, petnajstletni in petletni ter poleg tega prav izvrstni domači konjak, večkrat destilovan iz najboljšega domačega vina pod lastnim nadzorstvom, za kojega dobri uspeh pri vseh težavah notranjega in zunanjega človeka jamčiva. — Probatum est!

Vina.

Otvorila sva tudi prodajo finih desertnih vin, imajoča izvrstne zanesljive vire raznih dežel. Hoteča ohraniti si tudi v tej stroki svojo dobro vest, kar se dá doseči le pravim potom, in pridobiti splošno zaupanje, odločila sva se načelno, dobivati svoja vina samo naravnost od samogradnikov in v tem imenu priporočujeva svojo zalogo: Tokajca Hegyaljai, Bordeaux (Lafitte, Medoc, St. Julien), Vöslavca Goldeck-a (last. Robert Schlumberger), Donauperle (last. Leibenfrost), Carmenet (last. Hardegger), Malaga (last. Konsul Pries), Vilanjsko (last. C. Fürsta Sinovi), Ljutomersko: Jeruzalemec in Strmec (last. J. Seršen) Žarovinec (last. Matija Kavčič) itd., itd.

Šampanjec.

„Ni vse zlato, kar se svetli“, velja posebno tukaj, in samo s temeljito poskušnjo se resnica razkrije. To nama je bilo navodilo, po katerem sva se izmed neštevilnih dobrih in slabih pridelkov odločila za najin izvrstni vinski sekt, ki tekmuje z najšlahtnejšo francosko kapljo in katerega slav. občinstvu za gotove prilike prav toplo priporočava.

Slivovko

imava iz domače slajvske žgallnice in sicer v izborni petnajstletni — petletni in — dveletni kvaliteti.

Gledé delikates vabiva na blagohotni ogled najine zaloge in jamčiva pri teh predmetih za izvrstno kakovost in solidno ceno.

Velepospovanjem

Kavčič & Lilleg

Prešernove ulice.

Dunajska borza.

Dne 13. avgusta.			Dne 13. avgusta.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 35 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	158	gld. 25 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147	—
Skupni državni dolg v srebru	102	45	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161	50	Avstrijskega rubežnega srečke, 10 gld.	19	60
Avstrijska zlata renta 4%	123	80	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188	50	Rudolfove srečke, 10 gld.	26	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	65	4% zadolžnice Rudolfovih želez. po 200 kron	99	80	Salmove srečke, 40 gld.	71	50
Ogerska zlata renta 4%	122	60	Tisinske srečke 4%, 100 gld.	140	50	St. Genois srečke, 40 gld.	79	25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100	15	Dunavske vravnave srečke 5%	129	25	Waldsteinske srečke, 20 gld.	54	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	953	50	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	25	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	366	50	Posojilo goristiškega mesta	112	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	90
London vista	119	40	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije Ferdinandovesev. železn. 1000 gl. st. v.	3420	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	70	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	70	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	394	—
50 mark	11	74	Priporočne obveznice državne železnice	225	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84	50
50 frankov (napoleonov)	9	52	južne železnice 3%	183	30	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—
Italijanski bankovci	45	10	južne železnice 5%	126	25	Montanska družba avstr. plan.	137	35
C. kr. cekini	5	64	dolenjskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168	—
						Papirnih rubljev 100	127	37

Nakup in prodaja
vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zube pri šrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobika.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvari,
potem o kurirnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni svetli za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.